

וכן **קטנה** — **שמה תמצא איילונות** שאינה יולדת.

וכיון שהם לאו בני הקמת שם, התורה פטרתם מייבום דכתיב [דברים כ"ה] "אשר תלד" פרט לאיילונות.

נמצא פוגעים בערוה של איסור אשת אח שלא במקום מצוה.

ורבנן שלא קיבלו טעמו, **סברי**, שמתרים קטן וקטנה ביבום, היות וזיל **בתר רובא דקטנים**.

ורוב קטנים כשגדלים, לאו סריפי נינהו.

זיל בתר רוב קטנות.

ורוב קטנות לכשגדלות, לאו איילונות נינהו. ולכן אין לנו לחשוש שמה אינם מחוייבים ביבום.

ומכך שנחלקו רבנן על רבי מאיר, והולכים אחר הרוב שאינם סריסים, מוכח שהם הולכים אחר הרוב גם כשאין הרוב לפנינו.

ואם כן, משנתנו שאינה הולכת אחר רוב הנשים שמתעברות ויולדות, אינה כרבנן!

ומסקנת הגמרא היא: **אלא**, מחזורתא מחוור ומוכח דמתניתין בשיטת רבי מאיר היא, דחייש למיעוט.

ופרכינן: אם מעמידים אנו לרישא דמתניתין **כרבי מאיר**, החושש למיעוט, יקשה מהסיפא שאינה חוששת למיעוט, והוה רישא רבי מאיר, וסיפא רבנן?!

הולכים אחר הרוב, ואם מוצאים בעיר בשר תולים אותו שהוא מהרוב הכשר.

וסנהדרין, שרוב מזכים לפנינו.

אבל רובא דליתיה קמן, כמו רוב נשים שבעולם שהן מתעברות ויולדות, לא אזלי **רבנן בתר רובא**.⁽⁷⁾

ומקשינן: הרי מצינו שגם ברובא "דליתיה קמן" גם הולכים רבנן אחר הרוב.

וראיה לדבר, שהרי בנדון יבום של קטן וקטנה [וכפי שיתבאר מיד בהמשך], **דרובא דליתא קמן הוא**, ואזלי **רבנן בתר רובא**.

דתניא: יבם קטן או יבמה קטנה — לא חולצין ולא מייבמים דברי רבי מאיר.

אמרו לו רבנן לרבי מאיר: יפה אמרת שאין חולצין.

מסתבר בזה טעמך, היות ד"איש" כתיב **בפרשה** של חליצה, "ואם לא יחפוץ ה"איש" לקחת את יבמתו" [דברים כ"ה]. ודרשינן, "איש", ולא קטן.

וגם האשה הנחלצת צריכה להיות גדולה ולא קטנה, כי **מקשינן אשה לאיש**, שהרי בהמשך הכתוב יש היקש ביניהם, דכתיב "ועלתה יבמתו השערה".

אלא מה הטעם שאתה אומר שאין מייבמין הקטנים?!

אמר להם רבי מאיר: קטן — **שמה ימצא סריפ**, שאינו מוליד.

7. והטעם הוא, שבילפותא שהולכים אחר הרוב ילפינן מדיינים, שהוא רובא דאיתיה קמן, ולכן היה הוה אמינא שרק בזה רבנן אזלי בתר רובא.